

337 Till härlighetens land igen

T J. O. Wallin 1816* M B. Gesius 1605/
J. H. Schein 1628 • S A. Ekenberg 2026

Orgelsats till vers 1, 2, 4 och 6: se musikutgåvan till Cecilia.

Kör

1 Till här - lig - he - tens land i - gen jag ser dig, Je - sus,
fa - ra, men jag på jor - den mås - te än en gäst och
främ - ling va - ra. Långt från mitt hem jag vand - rar här, mitt
säll - skap sorg och mö - da är.

Församling

2 Långt från min Faders hus jag går,
ack Herre, huru länge?
Men dit mitt öga inte når
mitt hjärtas bön sig tränger.
Den outhärlig, innerlig,
skall dela skyn och hinna dig.

Församling

4 Där uppe är det ingen natt
och ingen gråt och smärta.
Där uppe är min högsta skatt,
dit söker sig mitt hjärta:
till himlen och min Frälsare,
till glädjen världen ej kan ge.

Kör

3 En skymt jag då i tron får se ut - av det go - da
lan - det, där du från mig ej skil - jes mer, när löst ur

syn - da - ban - det bland hel - go - nen jag fri och glad får

bo i le - van - de Guds stad.

Vers 4: se föregående sida

Kör

S
A

5 Och som du för du kom - ma skall, o Je - sus, hit till -

T
B

C.f.

ba - ka. Jag här vill ak - ta på mitt kall, jag bed - ja

vill och va - ka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag, men

dag - ligt dig för - bi - dar jag.

Församling

6 Och salig är den tjänaren
som du så finner göra,
när sist du komma skall igen:

du honom lovat föra
till ära och odödlighet
uti din Faders härlighet.